

ærede Finansminister foretrækker, at sligt bliver staaende i Udvalgets Betænkning, og at Ministeren ved anden Behandling erklærer, at denne Ret vil blive anvendt saaledes, som Ministeren og Udvalget er blevet enige om, fremfor at vi faar den Spændetrøje, som det altid er, naar det indsættes i Lovteksten. Saa snart vi har faaet Omfanget af dette Lovafsnits Formaal bestemt, er det bedre at have en Række Eksempler, der kun er Eksempler, og som Administrationen benytter som Eksempler, end at faa det ind i den Spændetrøje, Lovteksten er. Overfor den højtærede Finansminister vil jeg gerne for mit Vedkommende udtale, at min Tillid til Administrationen i saa Henseende er fuldstændig; naar Ministeren har tilsagt først Folketingets Udvalg og siden har gentaget det her i Salen, at Dispensationen vil blive benyttet saadan og saadan, saa føler jeg mig forvisset om, at den ogsaa vil blive benyttet loyalt.

Efter at det altsaa i Gaar paa et vist Tidspunkt saa ud, som om denne Del af den ekstraordinære Indtægtsskat kun skulde blive en Skueret, fordi i alt Fald et af de Partier, om hvilke man havde bestemt Ret til paa Forhaand at vente og antage, at det med Kyshaand vilde modtage Loven, dog vilde gaa imod den, synes der efter Forhandlingen i Dag at være den allerbedste Udsigt til, at man ved fælles Arbejde og ved Forhandling mellem Partierne kan komme til et Resultat, der er fordelagtigt for Statskassen og i Overensstemmelse med de Hensigter, som den højtærede Finansminister har fremsat som dem, der i Virkeligheden har ledet ham, og om hvis rette Gennemførelse det Parti, jeg har den Ære at føre Ordet for, har tilbudt Forhandling under Fastholdelse af Principperne.

Korsgaard: I mit indledende Foredrag fremsatte jeg den Bemærkning, at det radikale Parti sikkert vilde følge Ministeriet i tykt og tyndt. Jeg maa dog yde den ærede anden Ordfører for det radikale Parti (Moesgaard-Kjeldsen) den Ros, at han syntes at have nogen Betænelighed ved at følge den højtærede Finansministers Forslag med Hensyn til Skat af konstateret Formueforøgelse. Han var saaledes af den Tro, at den ikke burde merindkomstbeskattes. Jeg nærer imidlertid Frygt for, at det ærede Medlems selvstændige Stilling efterhaanden vil forsvinde. Vi har jo allerede set, at den ærede før-

ste Ordfører for det radikale Parti (Ivar Berendsen), der nylig stod frem og anførte som sin Anskuelse, at man skulde tilstræbe en Formueskat paa Værdien af Malerisamlinger og lignende, straks lod Sagen falde, da han hørte, at den højtærede Finansminister ikke kunde gaa med dertil. Jeg er bange for, at det vil gaa den ærede anden Ordfører paa tilsvarende Maade.

Den højtærede Finansminister sagde, at man i hvert Fald skulde have 200 Mill. Kr. uden Hensyn til, om vi i det kommende Finansaar havde Krig eller ikke, og den højtærede Minister begrundede dette bl. a. dermed, at vi, hvis vi ikke havde Krig, skulde have store nye Arbejder sat i Gang (*Finansministeren (Brandes)*: Hvis vi faar Fred.) Ja, det vil altsaa sige det samme som: hvis vi ikke har Krig, saa har vi jo nemlig Fred. Jeg er ikke, om jeg saa maa sige, en saa stor Forfatternatur som den højtærede Finansminister; for mig er der ikke nogen større Forskel mellem: ikke at have Krig og: at have Fred. (*Finansministeren (Brandes)*: Jeg sagde det stik modsatte.) Skal vi lade det falde, Meningen er jo dog den samme for begge Parter. Hvis vi altsaa har Fred — som den højtærede Finansminister sætter Pris paa, at man udtrykker sig —, vil der blive sat store Arbejder i Gang, og dertil vil der medgaa mange Penge. Det er rigtigt, men jeg vilde dog finde det naturligt, at disse Penge blev laant, idet de paagældende Foretagender skal være af produktiv Natur. Den højtærede Finansministers Udtalelser om Militærudgifterne bed jeg ogsaa Mærke i. Da vi samledes her til Sommersamlingen, lod den højtærede Finansminister en Bemærkning falde om, at hvis man blot i Rigsdagens to Ting kunde blive enig om at nedsætte Militærudgifterne, kunde vi finansielt set vente os en langt gunstigere Situation end den, hvori vi nu befinder os. Udtalelserne i Dag og ved Finanslovforslagets Fremlæggelse tyder egentlig i en ganske anden Retning. Jeg mener, det kan have sin Interesse at slaa fast, at vore Militærudgifter i Øjeblikket er saa smaa, at de finansielt set sammenlignet med de øvrige Udgifter i Virkeligheden ingen Rolle spiller. Man maa selvfølgelig til Grund for Sammenligningen lægge et almindeligt Fredsbudget; og de Beløb, som opføres i et almindeligt Fredsbudget, er forholdsvis lige saa store for Militærudgifternes Vedkommende, som de samlede Militærudgifter